

1887-04-10

SENDER

Sofie Holten

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Mentioned people:
Martinus Ludvig Galschiøt

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

10de April 1887. –

Kære Hr: Hannover!

I Gaar da jeg fik deres Brev – havde jeg fuldstændig svedt ud – at
Galschiøtt

og jeg engang har haft et lille "rencontre" – i Anledning af nogle Tegninger
Han begyndte som en høflig Gentleman – slog over og blev en kritisk,
overlegen Bladredaktør – og om jeg aldrig har stukket noget i Lommen –
svarede jeg ham høfligt – men og saaledes at han matte [!] kunne forstaa
at jeg var ikke imponeret – herover blev han formodentlig vred – thi
han svarede mig aldrig – og behandlede den jeg sendte efter mine
Tegninger

som han i parenthesis beholdt – yderst overlegent – jeg selv var des[-]
værre paa Grund af mit Ophold i Udlandet forhindret i personlig
at kunne gøre ham min Opvartning. –

[2]

Jeg har derfor al mulig Grund til at tro, at det vist ikke vil være
ham "en Glæde" at jeg tilbyder mig. –

det ærgrer mig – for nu havde jeg syntes det var morsomt – at skrive
lidt igen. – Nu kan de selv sige om de ikke tror som jeg?

Iøvrigt vil jeg blot tilføje, at jeg virkelig føler mig smigret over den
Opmærksomhed de viser min "Pen" – som er saa ufortjent.

Saa nu faar vi da endelig Foraar – hvis det nu narrer mig engang
til – saa bliver jeg gnaven –

Med bedste Hilsen

Deres hengivne

Sofie Holten.

10de April 1887. -

Kære Hr. Kammer:

Jeg har nu fået min Brev - har jeg fuldstændig vist ud - at Salachott
og jeg engang har haft et lille "concert" - i anledning af nogle Tegninger
han begynte som en hyflig Gentlemann - dog over og blev en kritisk,
mæltende Bladredaktør - og nu jeg dog har skrevet noget i Lønnen -
svarede jeg ham hyfligt - men og således at han måtte kunne fortælle
at jeg var ikke ringere end - herover blev han formodentlig ved - thi
han svarede mig dog - og bekendte den jeg sendte efter mine Tegninger
som han i garantier betød - yderst overlegent - jeg selv var des
uden som Grund af mit Ønske i at have fortællere i personlig
at kunne gøre ham min Opvartning. -

Ij kan dier al nultig Genuet del ai tra at der mit ietke me van
hien en Genuet at ij delbyder mij. —
der eegre mij - for me hant ij spul der van moos ont - at elere
het ijen. — Nu kan de ilet ege que de ietke hant gome ij?
- gome vil ij, het delijje at ij nultig fete mij meigret over de
Gymnastiek en de nien nien Pien - som de sate nfortjeut.
Ia me fane vi de eultig Torraa - hant der me de aere mij eugang
del - me hant ij gnom -

Met hant hien

der hant

opie hant.